5 Αυγούστου 2025

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η Κυρία Θεοτόκος μας περιμένει

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Δευτέρα 4 Αυγούστου, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού και της ιεράς Παρακλήσεως προς την Υπεραγία Θεοτόκο στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου ομωνύμου συνοικισμού Λαμπερού.

Η βαθιά πίστη, η αγάπη προς την Παναγία και η αναζήτηση της πνευματικής καθάρσεως αποτελούν τον άξονα των σκέψεων που μοιράστηκε με όλους μας ο Σεβασμιώτατος.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Είδατε πόσο όμορφα τελειώνει η Εσπερινή μας αυτή ακολουθία! Πρώτα με την ακολουθία του Εσπερινού, που είναι ο προεόρτιος Εσπερινός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, της μεγάλης αυτής δεσποτικής εορτής, αλλά και στη συνέχεια η ακολουθία της Μικρής Παρακλήσεως, την οποία ψάλαμε στην Παναγία Μητέρα του Κυρίου, στην Πάναγνη Θεοτόκο μας. Και όντως, έτσι τελειώνει πολύ όμορφα με ένα ρητορικό ερώτημα του Ιερού Υμνωδού: «Ἀκατανόητον θαῦμα· πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;»

Είναι δύσκολο να κατανοήσει ο ανθρώπινος νους, πώς μια γυναίκα μπορεί να προσφέρει τις τιμές, αλλά και την στοργή, την αγάπη και την τρυφερότητα στον σαρκωθέντα Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό. Πώς γαλουχεί μια παρθένος κόρη, μια

γυναίκα, τον Κύριο της Δόξης, ο οποίος προσέλαβε την ανθρώπινη φύση εκ των παρθενικών αιμάτων, μέσα στην παρθενική μήτρα της Κυρίας Θεοτόκου.

Κι όμως, αυτό μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία το βιώνουμε, το πιστεύουμε, το κηρύττουμε, το ομολογούμε. Το ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεώς μας, το ομολογούμε σε κάθε Ιερά Ακολουθία, ότι ο Άσαρκος Λόγος του Θεού, το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, προσλαμβάνει ανθρώπινη φύση, ανθρώπινη σάρκα, ίδια με εμάς, παθητή σαν κι εμάς.

Προσέλαβε ολόκληρη την ανθρώπινη φύση ο Θεός Λόγος και την Θέωσε με την ένωσή της με το Θείον, μέσα στη μήτρα της Παναγίας. Και γι' αυτό τον λόγο, και εκείνη Θεώθηκε. Έγινε Θεός κατά χάριν. Γι' αυτό Θεωνόμαστε και εμείς – παρότι βιώνουμε πολλούς πειρασμούς. Το ψάλαμε σαν πρώτο τροπάριο της πρώτης ωδής: «Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς Σὲ καταφεύγων σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, διάσωσόν με ἀπὸ τῶν δεινῶν.» Οι πειρασμοί μας είναι μεγάλοι. Οι δυσκολίες μας είναι πολλές! Οι Πατέρες, χωρίζουν τους πειρασμούς σε ακούσιους και σε εκούσιους. Στους πειρασμούς που θέλουμε να μπούμε, αλλά και στους πειρασμούς που πολλές φορές έχουμε στην ζωή μας χωρίς να θέλουμε. Και αυτοί είναι οι πειρασμοί οι οποίοι δημιουργούν τις προϋποθέσεις όμως για τη σωτηρία μας – οι ακούσιοι πειρασμοί. Ο κατακλυσμός, όλες αυτές οι δυσκολίες που πολλές φορές έρχονται στην ζωή μας. Οι άγνωστες βουλές και κινήσεις άλλων ανθρώπων, που μας εισαγάγουν μέσα σε μια κρίση, σε έναν πειρασμό, σε μια δυσκολία. Όλοι αυτοί οι πειρασμοί πολλές φορές δημιουργούν τις προϋποθέσεις για τη σωτηρία μας.

Ο πατέρας της Εκκλησίας, ο Άγιος Αντώνιος, λέγει ότι «δεν μπορούμε να σωθούμε εάν δεν πειρασθούμε», δηλαδή εάν δεν δοκιμαστούμε, για να δούμε και εμείς πόσο αντέχουμε, για να δούμε πόση πίστη έχουμε, για να βγούμε από αυτούς τους πειρασμούς. Και βέβαια είναι και οι εκούσιοι πειρασμοί· αυτοί που τους κάνουμε με τη θέλησή μας. Οι πτώσεις μας, οι απροσεξίες μας, τα λάθη μας· όλα αυτά τα οποία κάνουμε και προσβάλλουμε τον Θεό μας, προσβάλλουμε την προσωπικότητά μας, τον εαυτό μας και προσβάλλουμε και τους άλλους ανθρώπους. Ο φθόνος, η κατάκριση, η φιληδονία, η απροσεξία στη ζωή μας, η κλεψιά – όλα αυτά τα εσωτερικά δύσκολα πράγματα που έχουμε στη ζωή μας και καλούμαστε να πάμε μπροστά στο εικόνισμα της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου και να τα αποθέσουμε. Να τα αφήσουμε, να τα βγάλουμε από τον εαυτό μας, για να μπορέσουμε να καθαριστούμε από αυτά, να εξαγνιστούμε από αυτά και να αφήσουμε μόνο τους ακούσιους πειρασμούς, που θα υπάρχουν πάντοτε στη ζωή μας, αλλά μπορούμε να τους διαχειριστούμε, όταν είμαστε καθαροί από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, και όταν επιτελούμε αγιοσύνη εν φόβω Θεού. Όταν ο αγώνας μας ο πνευματικός προσβλέπει στην ένωσή μας με τον Ιησού Χριστό και με την Παναγία μητέρα και με τους Αγίους.

Τότε λοιπόν παίρνουμε δύναμη. Τότε λοιπόν ενδυναμωνόμαστε. Τότε μπορούμε να παριστάμεθα, να είμαστε, να στεκόμαστε μπροστά στον Κύριο της Δόξης και Εκείνος να ευεργετεί την ψυχή μας. Εκείνος να αλλάζει την ψυχή μας και το είναι

μας. Εκείνος να αγιάζει την εσωτερική μας κατάσταση, και εμείς να είμαστε γεμάτοι από την Χάρη και από την παρουσία του Θεού.

Και ξέρετε, ο μεγαλύτερος βοηθός μας, αδελφοί μου, σε αυτές τις δύσκολες καταστάσεις, είναι η Παναγία Μητέρα του Θεού. Είναι η Υπέραγνος Κόρη. Γιατί; Γιατί πρώτον είναι γυναίκα – δηλαδή είναι άνθρωπος, ίδιος με εμάς. Γιατί είναι μητέρα. Και όπως κάθε μητέρα για τα παιδιά της κάνει ό,τι μπορεί περισσότερο και καλύτερο, έτσι κι Εκείνη, μας εξασφαλίζει την προστασία της, τη σκέπη της, την απαντοχή της.

Αλλά εμείς θα πρέπει να προσπαθούμε να πηγαίνουμε πραγματικά σαν την μητέρα μας: με άδολη καρδιά, με απλότητα καρδίας, με ανοιχτή σκέψη – όχι με δεύτερες σκέψεις. Και τότε, πράγματι, Εκείνη θα δείξει το μητρικό της ενδιαφέρον και θα προσπαθήσει και να μας αλλάξει, όταν εμείς γινόμαστε δεκτικοί της Χάριτος του Θεού στη ζωή μας, αλλά και να πρεσβεύει για εμάς με την δική της μητρική προστασία ενώπιον του Υιού και Θεού της, ενώπιον του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Να λοιπόν, ένα πολύ ωραίο πνευματικό αγώνισμα, το οποίον καλούμαστε να κάνουμε ο καθένας από εμάς και η καθεμία στη ζωή μας. Είναι μια όμορφη πορεία αυτή η περίοδος του Δεκαπενταυγούστου, μια οδός πνευματική, που καλούμαστε μέσα στην Εκκλησία, με τη νηστεία, με την ταπείνωση, με την υπομονή, με τη μετάνοια και την εξομολόγησή μας στον πνευματικό, να προετοιμαστούμε να ζήσουμε το Πάσχα του καλοκαιριού. Γιατί είναι Πάσχα και αυτό. Είναι πέρασμα – πέρασμα ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Η Παναγία Μητέρα του Κυρίου, γιατί είναι Πάσχα. Διότι το σώμα της δεν γνώρισε φθορά – αυτήν τη φθορά που υφιστάμεθα και θα υποστούμε όλοι μας όταν θα φύγουμε από αυτήν τη ζωή, και θα παραδώσουμε το πνεύμα μας στον Κύριο της Δόξης και θα ταφούμε μέσα στη γη από την οποία ξεκινήσαμε, γιατί είμαστε χωικοί άνθρωποι. Δεν γνώρισε τέτοια φθορά το σώμα της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου. Γιατί; Διότι μέσα της εσκήνωσε το Άγιο Πνεύμα, διότι ἐν μήτρᾳ ἔλαβε τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ ὅ,τι εἶχε φθαρτὸν ὁ ἀνθρώπινος ἑαυτὸς της ἐξαγιάσθηκε, ἠγνίσθηκε.

Μέσα στην Ορθόδοξη δογματική διδασκαλία μας, προσδοκούμε ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Αλλά περιμένουμε και κρίση, κρίση στη Δευτέρα και ένδοξη Παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Όλοι οι Άγιοι – μικροί και

μεγάλοι – και όλοι οι άνθρωποι διαχρονικά μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, περιμένουν τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, για να κριθούν. Ένα πρόσωπο μόνο δεν θα κριθεί: η Κυρία Θεοτόκος. Γιατί εκκρίθηκε κατά την ώρα του Ευαγγελισμού, όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ είπε ότι θα γεννήσει τον Υιό και Λόγο του Θεού. Τι του είπε; Ούτε διαπραγματεύθηκε, ούτε αμφισβήτησε. Είπε: «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». Μέσα σε μία ταπείνωση μοναδική και ξεχωριστή, εδέχθηκε τον Λόγο του Θεού. Και αυτός ο Λόγος του Θεού, μέσα στην ύπαρξή της, στο είναι της, την άλλαξε, την αγίασε, την καθάρισε.

Γι' αυτό, λοιπόν, και όταν μετά από τρεις ημέρες πήγαν οι μαθητές της στον τάφο της – και ο Θωμάς – για να ασπαστεί το λείψανό της, το ιερό της λείψανο και να την αποχαιρετήσει, είδαν ότι ο τάφος ήταν κενός. Γιατί; Γιατί ό,τι ήταν ο Υιός της, πραγματοποιήθηκε και σ' Εκείνη το ίδιο. Ανήλθεν εις τους ουρανούς θεομένο σώμα, κατά χάριν, βεβαίως, δωρεά του Θεού, αλλά θεομένο σώμα η Παναγία. Γι' αυτό μιλάμε ότι έχουμε Κοίμηση και ένδοξη Μετάσταση εις τους Ουρανούς – Πάσχα, πέρασμα δηλαδή εκ του θανάτου εις την ζωήν. Και αυτό θα ψάλλουμε και εκείνες τις ευλογημένες ημέρες: «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου οὐρανοὶ ἐπαγαλλιάσθωσαν· Μετάστασιν καὶ θείαν ἄνοδον εἰς τοὺς οὐρανούς ἑορτάσομεν.» Σε αυτό, λοιπόν, το ιερό πρόσωπο, προσερχόμαστε όλοι. Αλλά πρέπει να μάθουμε να προσερχόμαστε σε αυτό το Ιερό Πρόσωπο – στην Παναγία Μητέρα μας – για να μπορεί Εκείνη να πραγματοποιήσει, με πολλή αγάπη και χαρά, το χρέος της απέναντί μας. Γιατί και Εκείνη έχει χρέος απέναντί μας: Να μας σκεπάζει, να μας κατευθύνει, να μας αγιάζει, να μας χαριτώνει, να μας ενδυναμώνει. Αλλά, για να το κάνει αυτό, πρέπει κι εμείς να της δίνουμε τις δυνατότητες. Να νηστέψουμε.

Με παίρνουν τηλέφωνο τώρα, γιατί γεμίζουν τα χωριά μας – δόξα τω Θεώ – και θέλουν όλοι μέσα στην περίοδο του Δεκαπενταυγούστου να κάνουν πανηγύρια. Έχουμε χορτάσει από όλα – και θέλουν να κάνουν πανηγύρια. Και παίρνουν τώρα τον Δεσπότη στη Μητρόπολη, να τους επιτρέψει να ψήνουν σουβλάκια! Μα, γίνεται εγώ να τους το επιτρέψω;

Μέσα σε μια περίοδο νηστείας, που είναι και χωρίς λάδι τις καθημερινές;

Μόνο Σάββατο και Κυριακή τρώμε λάδι, και της Μεταμορφώσεως τρώμε ψάρι. Επιτρέπεται ο Δεσπότης να επιτρέψει τέτοιες κραιπάλες και ανοησίες; Μπορούν να γίνονται αυτά τα πράγματα; Δεν έχουμε το μυαλό μας! Έχουμε υλικό φρόνημα, έχουμε σαρκικό φρόνημα. Και όταν το φρόνημα είναι υλικό, είναι δαιμονικό φρόνημα. Μας έχει κυριεύσει ο δαίμονας. Και δεν υπάρχει συστολή, δεν υπάρχει μετάνοια, δεν υπάρχει σκέψη. Το μόνο που μας νοιάζει είναι πώς θα τα κάνουμε όλα όπως εμείς θέλουμε. Γι' αυτό και υπάρχουν αυξημένοι – πολλοί – οι ακούσιοι πειρασμοί. Οι ταλαιπωρίες που έχουμε στη ζωή μας. Γιατί δεν έχουμε μετάνοια, γιατί δεν έχουμε Χάρη Θεού στη ζωή μας.

Και η Κυρία Θεοτόκος, η Παναγία μας, η Υπέραγνος και Πάναγνη Μητέρα, μας περιμένει. Ξέρετε; Μας περιμένει όλους, αλλά χρειάζονται τα εχέγγυα, για να την προσεγγίσουμε. Χρειάζεται ο τρόπος. Χρειάζεται προσπάθεια. Που είναι μετάνοια, που είναι ταπείνωση. Μετάνοια σημαίνει μεταβολή του νοός. Αλλάζουμε σκέψεις, διαθέσεις. Και προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι ενώπιον του Θεού και μέσα στον εαυτό μας, και ενώπιον των άλλων ανθρώπων.

Γιατί όταν παρασύρουμε ανθρώπους, και όταν δημιουργούμε καταστάσεις δύσκολες, αυτές είναι πάλι εφάμαρτες καταστάσεις, διότι γινόμαστε πρόξενοι σκανδαλισμού και αφορμή να χάνεται η σωτηρία και από άλλους ανθρώπους. Να λοιπόν, πόσο περίπλοκα έχουμε κάνει τα πράγματα στη ζωή μας... και ενώ Εκείνη, η Πάναγνη Μητέρα, η Κυρία Θεοτόκος, με πολλή αγάπη και απλότητα στέκεται απέναντί μας και μας περιμένει όλους.

Εύχομαι, λοιπόν, αυτό να το πετύχουμε στη ζωή μας, αγωνιζόμενοι πνευματικά, με οδηγό, προστάτη και φύλακα, την Κυρία Θεοτόκο».

